

БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

У М Е С Т О   У В О Д Н И К А

Кад смо Ваљевце питали шта мисле о тиранској информативној блокади српских радикала, којом се "слободни" медији додворавају Слободану, један је дословце одговорио: "Не разумем о каквој блокади је реч! Па, већ неколико месеци не прича се ни о једној странци колико о радикалима и Шешељу!"

И заиста, наша странка је на најбољи могући начин апстраховала блокаду: Уместо да се гледамо на државним екранима, погледали смо се очи у очи са људима, уместо да се збуњујемо читањем државне штампе, прочитали смо све са лица народа. Данас је скупо путовати по земљи, али актуелни непосредни контакт радикала и народа, на одређен начин помаже и сама власт - слобокомунисти су направили толико велику државу, да је сваки здрав човек може препешачити за један дан!

Ипак да би смо се овде у Колубарском округу, још боље чули и разумели, Окружни одбор СРС обећава

члановима и симпатизерима странке да ће се, убудуће, редовно штампати ваљевско издање "Велике Србије". Лист ће, пре свега, третирати локалну проблематику, појављиваће се првих дана у месецу и биће беспла-

тан. Верујемо да ћете се потрудити и да ћемо, у ово време дресираних истина и заробљених мњења, успешно сарађивати.

Редакција

Др Војислав Шешељ на митингу у Ваљеву

СРПСКИ РАДИКАЛИ И ИЗБОРИ

Током новембра обавиће се избори у свим Општинским одборима СРС у Колубарском округу. Ови избори имају посебан значај, с обзиром да ће изабрана руководства радикала понети највећи терет и имати највећу одговорност пред предстојеће парламентарне изборе у Србији и Југославији. Због тога, у општинским одборима ваља бирати председника и секретара, али и све носиоце изборних задужења, почев од шефа изборног штаба, до чувара кутија на свим гласачким местима. Такође треба предлагати и кандидате за носиоце изборних функција, нарочито кандидате за одборнике у општинским скупштинама, и то у свим изборним јединицама по општинама.

Изборе у странци ваља обавити јавно и отворено, јер наше изборно гесло "нека победе најбољи", подразумева и захтева да народ благовремено сазна све о својим политичким представницима. Цео посао координира се у Окружном одбору СРС, који има обавезу да општинским одборима пружи сву неопходну помоћ, информације и упутства. Посебно ће поново бити дистрибуирано упутство за рад контролора гласачких кутија, пошто смо се сви могли уверити, на заседању Скупштине Србије, да социјалисти не одустају од крађе и додавања гласова.

Иначе, страначки избори у Ваљеву су већ завршени. За председника Општинског одбора СРС поново је изабран Предраг Стекић, приватни предузетник из Попучака а за секретара Живорад Јевтић, просветни радник из Ваљева.

ТУЂА АМЕРИКА

У време док будете читали овај лист, негде у белосветској Америци, у некаквом Дејтону, догодиће нам се историјска фарса и потпуни погибел српске части и престижа. Велики српски вођа, недодирљиви, несаломиви, пренадувени и слободан, биће у НАТО казамату; дозволиће му се једино да оде у клозет, све док балија Алија из њега не исцеди и последњи уступак и српску срамоту. (Усташа Фрања, као знак захвалности што је земљу продао Четвртог рајху, моћи ће да скокне до Загреба).

Јадна ће нам судбина бити после Охаја, а политика и демократија у Србији још јаднија. Слободан ће, очигледно, тамо добити некакве мрвице, њих ће његови врли

медији глорификовати, он ће опет бити србоспасаилац, миротворац, највећи и најпаметнији, некакви комунистички кланови по мучној српској провинцији поново ће му доделити срамотна признања и, опет, створиће се велика илузија.

Онаква, или бар толика, каква је била заблуда звана "декин динар"!

Шта урадити са том илузијом? Ништа једноставније - расписати изборе. Без аргумената, без програма, без става, без гаранција. И то брзе изборе, смушене, глуве, што више затворене, да се не чује критички глас, да нема полемика, изборе без одговорности, преливене са крађом гласова, заливене непрестаном паљбом по српским радикалима и осталим слободоумним и храбрим српским политичким снагама.

Хоће ли се српски народ опет преварити!?

ЧОВЕК СЕ ВЕЖЕ ЗА РЕЧ

Пшеница белица

Живојин Антонић, сељак, пред магацином на Влашчићу:

Нема ништа ове године од првог Божјег мира. Срачунао сам да принос пшенице мора да буде 60 метара по хектару, да би се исплатила. И то само у мекињама да се овајдиш и да кажеш за ово сам црнци. Бог ми и душе, ови ће рећи да се може и сто метара свући са хектара.

Црни њорези

Саша Јочић, приватник-трговац у Ваљеву:

Симпатизер сам радикала јер се залажу за мање порезе! Знам моје колеге који сањају дан када ће власт имати храброст да смањи узимања. Чак се и инвестиције порезују као доходак што нигде нема у свету. Зато се и ради на црно, у кешу, испод руке. Нема приватника који не би волео да му све иде преко рачуна и да му све буде чисто и нема нигде државе, попут наше, која га, међутим, тера на криминал и тако губи од сопственог колача!

*Брзи
кајићалисти*

Миодраг Топаловић, економиста из Ваљева:

Ко данас каже да је против приватизације, тај је или луд или комуниста. Смита ми, опет, што се толико жури и што ће, наврат-нанос, испасти неправедно. У народу нема капитал односа. Тржиште и капитал траже да се стално улаже, а мучни Србин данас гледа само како да потроши, да прода да би преживео. Радници ће све деонице за месец дана продати овим новим парајлијама и ето ти праведне социјалне структуре. У служби те неправде инсистира се на ангажовању приватног капитала у перспективним друштвеним фирмама, каква је, редимо, фарма у Доњој Буковици. Новопечени богаташи тиме вребају стартну и законску супериорност у приватизацији. Наравно, није их брига што радници у тим фирмама месецима плату не примају...

70 :30 за Шийшаре

Функционер у Мионици: "**Немојте ми име стављати**":

Није способан онај ко у добру профитира, већ који се у злу снаје. Да смо све Крајишнике населили на Косово, на ову благородну црницу, сад би доле било 30% Срба. Пропуштена је историјска шанса. Шиптари би могли да нам плућу под прозор. Ал' шта вреди када се плашимо сами себе... Уместо да госпођа Савовић води политику своје земље, она се извинува целом свету, назива свој народ избеглицама и само је код сиротих Крајишника створила страх од Косова.

ИЗ ОПШТИНСКИХ ОДБОРА

Осечина

Скупштина општине Осечина спремна је, напокон, да уступи нешто државног простора за канцеларије опозиционих политичких партија. Ради се о просторијама у монтажној згради бивших ДПО, у улици Браће Неђића. Како су "слободне" само две-три канцеларије, очекује се жестока конкуренција, иако су многи опозиционари изгубили жештину шурујући са СеПСом (локални назив за владајућу партију). Самоубилачка комунистичка група за притисак, звана ЈУЛ, која је, са неколицином чланова, и у Подгорини основала одбор, изненада је искористила шансу и прогласила се опозицијом, очекујући неку канцеларију за себе.

Одлуку коме доделити простор у суштини није тешко донети. Принцип "ни по бабу ни по стричеви" може се применити једино ако се респектује значај и улога парламентарних странки у нашем политичком систему.

Мионица

И даље се у Мионици, у срцу опозиционих политичких снага Колубарског округа, јалово подгрејава вештачка подела на српске радикале и "радикале". Тако се у последњем

СЛОБОДА СРЕМА У ВАЉЕВУ

Голомразица политичких слобода стеже Србију, људи и градови повезују се јадам и слутњом, комунисти нас свде на само један заједнички именитељ - на несрећу. У Сремској Митровици, ових дана, прича се само о Ваљеву. Не по добру, не по сарадњи и не по весељу.

Митровчани су драматично убеђени да ће Туђман напасти, да је Слободан већ потписао предају тог сремског центра и да је већ одређено да се сво становништво смести у Ваљеву. Човек просто мора да се пита да ли је све то нормално и да ли такве гласине одговарају само непријатељу. Довољно је само да у Митровици кажете да сте Ваљевац па да се око вас начете уплашени Сремци. Прво питају шта знамо о предаји а потом у глас описују како су митровачки Хрвати прослављали пад Крајине, како су песме певане, како се чашћавало колачима, како се из њихове цркве није излазило. Неколико младих Ваљеваца било је забезекнуто. Питали су: "Па шта сте ви Срби, побогу, радили!?", а онда је у сред Митровице (тамо, иначе, најлепша централна зграда припада МУП-у), загрмело "Сремте се, сремте четници...". Сад Сремци нису веровали ушима. Један је баш овако рекао: "Хвала ти, боже, да и ја ово доживех у мом граду!"

Но, оставимо гласине. Треба се, ако је Бога и части, прво запитати да ли Слободан Милошевић зна колико је Ваљеваца погинуло у Срему, на Вуковару, на Бршадину...? Зна ли да ће мртви, заиста, устати и почети да нас обилазе? Нека покуша предају, Срби ће сами пред војску, пред касарне и магацине да траже оружје!

броју "Записа" признаје да су радикали најзначајнија опозициона политичка странка у Мионици, али да су разједињени због односа Шешеља према монархији.

Због тога поједини српски радикали у Мионици, којима истрајивање на овој подели смета у сталном политичком ангажману, желе да до краја ове године припреме трибину на којој ће се јасно и аргументовано рећи зашто је питање монархије бивши политички проблем и зашто инсистирање на њему значи беспотребно расипање енергије опозиције, што, наравно, одговара властима.

СИЛА ГРАДИ - ПАМЕТ РАЗГРАЂУЈЕ

Како њока(Рабас)иши њуи?

Бисер овојесењег соц-непма-рства је сеоски, али асвалтни, пут у Дупљају, низ Рабас. Мада локална путна привреда и општински самодопринос за њу доживљава последњих година приличан дебакл, некако се намакло пара за пар стотина метара асвалта. Требало је само лукаво смислити где уложити средства и избор је пао на Дупљај. Зашто баш Дупљај, зна се. Село је прилично опозиционо и ова инвестиција је требало да одигра луцидну политичку улогу. Зашто баш тај пут, кад у Дупљају има значајнијих а јаднијих путних праваца, не зна се. Ваљда за тај, низ Рабас, има довољно пара и требало је ствар изгурати куд пукло да пукло.

И пукло је, доста незгодно, и то по образу власти. Узалуд су била исхитрена састанчења, полугајне одлуке о експропријацији (од које, иначе, ваљевске мучне сељаке одавно боли глава, јер су најбољи комади земље узимани за бедну надокнаду),

узалуд је ствар предводио председник ИО СО Ваљево лично, Дупљајци се нису дали преварити. Или тачније, нису дозволили да о њиховом селу одлучује неко други. Више од половине заинтересованих мештана не да своју земљу за пут. Поједини ни по цену живота. Било је и чланова СПС, који су били против. Они су, наравно, били мало обрађивани, па су променили мишљење, али ствар опет није легла. Општински предводник је, чак, на једном од последњих зборовања, овако зармео: "Ил се сложи-те и покорите, ил лову шаљем на другу страну!"

Било како било, Дупљај ће у историји ваљевске комунистичке владавине остати запамћен бар по две јединствене појаве. Први пут се догодило да јавно мњење надмаши званичну одлуку и први пут је безочност и смушеност власти била толико усилена, да сељаци нису желели пут у сопственом селу.

Пензионисана библиотеке

То да јавно мњење победи вољу власти, могло се, уствари, у Ваљево догодити још пре неку годину, кад су царевале новодемократе и кад је пала одлука да се уз Дом омладине гради Дом пензионера. Грађани су тада заузели градилиште, штитећи јединствена стабла у парку, који је морао бити нарушен. Играла се, међутим, перфиднија игра, да би било дозвољено да је таква "ситница" заустави. Извођач радова на Дому, ГП "Јабланица" требало је, као ударје, да добије садашњу зграду пензионерског фонда (зграда звана "социјално" у самом центру града) и то по багателној цени, јер је одавно амортизована, мада грађевински солиднија од свих новоградњи. Кад се зна да је тадашњи директор "Јабланице" био један од перјаница новодемократа, не треба ни објашњавати ко би данас у "социјалном" имао ексклузиван пословни простор.

Изгледа, међутим, да су се леви комунисти на време досетили јаду, па је стопиран прилив средстава из републичких фондова и градња Дома пензионера је стала. Већ трећу годину јадно здање бије зима и руинира киша и ветрови. Сам бог зна колико пара треба за санацију и за завршавање пројекта.

И онда су се, ових дана, опет огласиле новодемократе. Ваљда да би спрали сопствену мрљу са савести, предлажу да се несужењени Дом претвори у библиотеку. Ствар одвијају по већ виђеном сценарију. Идеја се напумпава у свим могућим медијима, угледне везе по Србији дају подршку, а некад велики љубитељи књижица, пропагирају се као одани поштоваоци књига.

Нико се, међутим, не пита да ли ваљевска библиотека заслужује такву идеју? Што се тиче простора, библиотека би, уствари, пала са магарца на магарца, а што се тиче амбијента, била би стешњена између социјалних приказа, скрајнута од погледа, подарена просјацима, дилерима и шверцерима.

Али то новодемократима наравно није битно. Битно им је да се буче по свести грађана и да се представљају као вечити иницијатори хуманих и усређивањих послова.

Пенали на језеру

Када су, тада још нерођене, новодемократе откриле Петницу, као симбол сопственог престижа, отпала је идеја о градском језеру на огромном простору између Суворборске улице и пруге. Узалуд су архитекте, биолози, инжењери, нудили готов пројекат прворазредне еколошке оазе. Моћне то гада није интересовало, чак је идеја била критикована.

Данас, када у Ваљево стварно моћних скоро да и нема, када су се утицаји разводнили до непрепознатљивости, замисао о језеру поново постаје актуелна. И поново се критикује чи гуши, али сада на сасвим бизаран начин. Довољно је да било ко понуди општини неку црквицу, па да се слободно шири по "језеру". Већ се гради игралиште ФК "Градац". У општини кажу - привремено, док се клуб не расформира. Ако још неко има идеју и има пара - нека га, нека гради, простор је, како рекосмо, огроман!

Дејонија савести

Пролази већ деценија како у Ваљево траје конкурс за пројекат и простор савремене депоније. Свака владајућа комунистичко-бирокаратска клика имала је "најбоље" решење и све су идеје до сада биле прилично нездраве, али је, ова последња, тотално зацрнила. Социјалисти би градили депонију у атару Рађевог Села. Нормални људи су се крстили - то је као кад би реку мутио на самом извору, јер нам сви ветрови стижу из рађевачких и котешких шума и терају смог из градске котлине и колубарске равнице.

Објашњење зашто је изабрано Рађево Село, прилично је сурово. Ваљевски владајући кланови, сваки понаособ, одредили су одавно полигоне по периферији на којима би се ширили и пландовали. У њиховим зонама утицаја не може бити ни помисли о депонији. Једино Рађево Село нема "јакних" људи (оно мало комуниста одавно је безначајно у садашњој власти), па је друг Јешић Терзић Илић брже-боље притиснуо на тај крај, очекујући млитав отпор. И прилично се преварио. Народ је листом устао против, а дужну подршку имао је међу локалним политичким партијама, нарочито од ДС.

Стигло се, отприлике, до пат позиције. У суштини, стигло се до привида да и ова идеја о депонији пада у воду. Кажемо привида, јер је цела ствар у новцу. Њега сада нема да се замисао изведе, а да га има, градили би социјалисти ђубриште у Рађево Селу, милом или силом!

Објашњење наслова:

Сила и памет припадају једним истим. Силом граде, а памет им је таман толика, да се то што граде, одмах разграђује!

СРС - БЕЗБЕДНОСТ 3:0

(par forfe)

Расправљајући о учешћу Ваљеваца на великом патриотском митингу у част Жириновског, Општински одбор СРС недвосмислено је закључио да су наши суграђани овога пута били најмногбројнији. Као и увек, набавило се бензина за одлазак колима, али је било и организоване посете - у раним јутарњим часовима, на дан ослобођења Београда, у престоницу су отишла два пуна аутобуса учесника митинга. Кренули су испред зграде МУП-а и сви су били прописно обучени за овај велики радикалски скуп - палице, штитови, сузавци...

Епилог ове посете је помало комичан. Заталасана је фудбалска чаршија јер су на дужности митинга-ша били и сви играчи фудбалског клуба "Безбедност", који се званично такмичи у општинској лиги и којег искључиво чине припадници МУП-а. Требало је да тог викенда играју про-

тив "Рома" из Седлара, али су ти велики љубитељи радикала наставили да прате Жириновског и Шешеља и у Новом Саду и у Шапцу. Због тога, по свим правилима, утакмицу треба да изгубе службеним резултатом и не би требало прихватити објашњење да су, уствари, "меч" одиграли са недужним новинарима и Новосађанима!

Међутим, надлежни орган општинског фудбалског савеза ипак је одлучио да се игра нова утакмица. Ово објашњење је нешто прихватљивије: Нико у српској власти до последњег тренутка није знао шта да чини са Великим патриотским митингом. Владала је права тарапана; молбе, позиви, консултације, наређења у последњи час... и утакмица се није могла правовремено одложити!

Роме, међутим, ово не интересује. Захвални су радикалима на три нова бода и не пада им на памет да играју нову утакмицу.

Православци

У Ваљеву, на једном полуполитичком скупу новопечених повратника у прадедовску веру, домаћин се овако обрати гостима: "Данас је, пријатељи, Усекованије, што значи да на овом малом заједничком ручку изостаје јага и друга мрсна јела. Ипак, мислимо да ћете бити задовољни пастрмком из нашег Градца и печуркама, са строго младим сиром, као предјелом. Знате на данашњи дан послала је цела војска Краљевине Југославије..."

Шведња знања

Коментаришу у ваљевском Одбору СРС млади очеви како им ђаци узеше све паре "за школу". Једино Ж.С. (иницијали не због њега, него због детета) опонира: Мој син је, брате, врло скроман. И економичан - већ трећу годину учи из једних истих уџбеника!

Анкета "ВЕЛИКЕ СРБИЈЕ"

Шта мислите о медијској блокади Српске радикалне странке?

Ваљевско издање "Велике Србије" уводи мини анкете ради добијања пазорних аутентичних мишљења о неким актуелним политичким питањима. Овога пута питање је било "Шта мислите о медијској блокади Српске радикалне странке". Анкетирано је укупно 100 Ваљеваца и то само оних који су на питање анкетара "да ли сте члан било које странке", одговорили негативно.

Понудили смо им пет могућих одговора, и ево како је анкета "прошла":

- Медијска блокада било које парламентарне странке представља драстичан недемократски чин	23
- Не ради се само о радикалима, ухапшено је и блокирано целокупно јавно мишљење Србије	31
- Очигледно да се Милошевић данас највише плаши Шешеља	28
- То је разумљиво и тако ће бити док год је политика у Србији, без обзира ко је на власти	11
- Оправдавам блокаду јер Шешељ неодмерено напада све, чак и председника Републике	7

Питање у идућем броју: Ко је највећи криминалац међу политичарима у Југославији, Србији, Колубарском округу? Анкетари су са Вама 15. и 17. новембра!

Новембар 1870 - 1995.

ВАЉЕВСКОЈ ГИМНАЗИЈИ

Честиталио 125 година
достојанственог постојања.

Српски радикали Колубарског округа

ВЕЛИКА СРБИЈА - Оснивач и издавач *Др Војислав Шешељ*; Главни и одговорни уредник *Синиша Аксенијевић*.
Издање за Ваљево: Штампач: *Графичка радња "Графичар"*; Графичка и рачунарска обрада: *Д. Аћимовић*; Тираж: 5000 примерака; Текстови се припремају и уређују колективно; Адреса редакције: *Бирчанинова 48*; По мишљењу Министарства за информисање број 413-01-551/91-01 "Велика Србија" је производ на чији се промет плаћа основни порез по стопи од 3%.